

Hageja nõuded

— Tühistada otsuse 8/VII/2008 nr C (2008) 3411 lõplik, millest anti teada 11. juulil 2008, mille kohaselt ühenduse rahastamine ei kata teatavaid kulutusi, mida liikmesriigid on teinud Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatistfondi (EAGGF) tagatisrahastu ja Euroopa Põllumajanduse Tagatistfondi (EAGF) raames, see osa, milles nõutakse Itaalialt teatud finantskorrektsioonide tegemist.

Väited ja peamised argumendid

Vaidlustatud otsusega välistas komisjon Itaalia Vabariigi poolt aastatel 2001–2006 tehtud nelja kategooria kulutuste katmise ühenduse EAGGF rahadest. Need puudutasid puu- ja köögiviljade ning suhkru eksporditoetuste korrektsioone, abi tsitrusviljade töötlemisele majandusaastatel 2004 ja 2005, täiendava maksu summat, mida kohaldati piimatoodetele, kui tootmismahd ja turustamine ületasid 2002–2003 turustamiskampaaniaga seotud neile antud piimakvoote ja maa/põllukultuuridele antavat abi aastate 2004, 2005 ja 2006 eest.

Oma nõuet toetab hageja väitega, et kontroll viidi läbi korrektselt ja nõuetekohaselt.

Käesolevas asjas väidab hageja, et rikutud on põhjendamiskohustust, proportsionaalsuse põhimõtet, komisjoni 9. juuli 2001. aasta määruse nr 1392/2001 milles sätestatakse nõukogu määruse (EMÜ) nr 3950/92 (millega piima- ja piimatootesektoris kehtestatakse lisamaks) üksikasjalikud rakenduseeskirjad⁽¹⁾ artikleid 11, 12 ja 14, nõukogu 17. mai 1999. aasta määruse (EÜ) nr 1258 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise kohta⁽²⁾ artikli 7 lõiget 4, nõukogu 21. juuni 2005. aasta määruse (EÜ) nr 1290/2005⁽³⁾ ühise põllumajanduspoliitika rahastamise kohta artiklit 31, komisjoni 11. detsembri 2001. aasta määruse (EÜ) nr 2419/2001 millega sätestatakse nõukogu määrusega (EMÜ) nr 3508/92 kehtestatud teatavate ühenduse toetuskavade ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi üksikasjalikud rakenduseeskirjad⁽⁴⁾ artikleid 22 ja 30, ning komisjoni 21. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 796/2004 millega kehtestatakse nõukogu määruses (EÜ) nr 1782/2003 (millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks) ette nähtud nõuetele vastavuse, toetuse ümbersuunamise ning ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi rakendamise üksikasjalikud reeglid⁽⁵⁾ artikleid 50, 51 ja 30.

⁽¹⁾ EÜT L 187, 10.7.2001, lk 19.

⁽²⁾ EÜT L 160, 26.6.1999, lk 103.

⁽³⁾ ELT L 209, 11.8.2005, lk 1.

⁽⁴⁾ EÜT L 327, 12.12.2001, lk 11.

⁽⁵⁾ ELT L 141, 30.4.2004, lk 18.

30. septembril 2008 esitatud hagi — SIAE versus komisjon

(Kohtuasi T-433/08)

(2008/C 301/95)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Società Italiana degli Autori ed Editori — SIAE (Rooma, Itaalia) (esindajad: advokaadid M. Siragusa, M. Mandel, L. Vullo ja S. Valentino)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon

Hageja nõuded

- Tühistada otsuse artikkel 3 ja artikli 4 lõige 2;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt;
- määrata kõik muud meetmed, sealhulgas menetlustoimingud, mida Esimese Astme Kohus peab vajalikuks.

Väited ja peamised argumendid

Käesolevas kohtuasjas on vaidlustatud sama otsus mis kohtuasjas T-392/08: AEPI vs. komisjon.

Hageja esitab oma nõuete põhjendamiseks viis väidet.

Esimeses väites viitab hageja EÜ artikli 81 rikkumisele ja valesti kohaldamisele ning uurimistoimingute tegemata jätmisele, kuna oma otsuses viitab komisjon kooskõlastatud tegevuse olemasolule, esitamata selle kohta ühtegi muud tõendit peale asjaolu, et mitmed vastastikuse esindamise kokkulepped piiravad õigust anda litsentse sellel territooriumil, kus tegutseb teine kollektiivse esindamise organisatsioon. Komisjon jätab selles osas tähelepanuta asjaolu, et paljud kollektiivse esindamise organisatsioonid on seisukohal, et nad saavad paremini tagada oma liikmete

õiguste kaitse, usaldades nende repertuaari niisuguste kollektiivse esindamise organisatsioonidele, kes suudavad kindlustada autoriõiguste tõhusa kaitse, ning on täiesti selge, et seda nõuet suudavad täielikult täita just organisatsioonid, kes on vastaval territooriumil end juba hästi sisse seadnud.

Teises väites viitab hageja EÜ artikli 81 rikkumisele ja valesti kohaldamisele ning sellele, et otsuse põhjendus on ebaloogiline, kuna püüdes tõendada, et on võimalik hallata multiterritoriaalseid litsentse heliteoste ülekandmiseks satelliidi, kaabli või interneti kaudu, tõendab komisjon ise, et kollektiivse esindamise organisatsioonide paralleelset tegevust ei ole. Komisjoni esitatud süüdistus on vigade isegi nende näidete tasandil, millele ta viitab, nagu näiteks asjaolu, et kollektiivse esindamise organisatsioonid annavad laiemal ulatusega litsentse kui territoorium, millel üks organisatsioon tegutseb.

Kolmandas väites viitab hageja EÜ artikli 81 rikkumisele ja valesti kohaldamisele, kuna vaidlustatud juhul, mil komisjon väidab olevat tegemist kooskõlastatud tegevusega, ei piira see tegevus tegelikult mingil moel konkurentsi, sest territoriaalsed piirangud on autoriõiguste ainuõigusliku laadi tagamiseks vajalikud.

Neljandas väites kinnitab hageja, kuna komisjon ei teavitanud ettevõtjaid põhilistest asjaoludest, millele ta tugines, kui ta pärast läbi viidud uurimisi keeldus aktseptimast kohustusi, mille SIAE oli välja pakkunud, siis on komisjon rikkunud võistlevuse põhimõtet ja EÜ artiklit 253 põhjendamata jätmise tõttu.

Viidendas väites viitab hageja EÜ artikli 253 rikkumisele põhjenduse puudumise tõttu, proportsionaalsuse põhimõtte ja õiguskindluse põhimõtte rikkumisele ning otsuse artikli 4 lõikes 2 ettenähtud meetmete vastuolulisusele ja ebaloogilisusele. Kollektiivse esindamise organisatsiooni poolt nõutava „läbivaatamise“ määramatus paneb SIAE põhjendamatu ebakindlasse olukorda nende meetmete kindlaksmääramisel, mida komisjon peab piisavaks, et lugeda väidetav kooskõlastatud tegevus lõpetatuks. Pealegi, kuna komisjon möönab sõnaselgelt, et teise kollektiivse esindamise organisatsiooni territoriaalse litsentsi piiramine ei kujuta endast konkurentsi piiramist, on selle eeldusega ilmselt vastuolus nõuda, et kollektiivse esindamise organisatsioonid vaataksid vastastikku läbi territoriaalsed piirangud kõigi litsentside puhul satelliidi, kaabli või interneti teel ülekandmiseks ja esitaksid komisjonile koopia kõigi vastastikuse esindamise lepingute ülevaatamise kohta. Sellele lisandub asjaolu, et kuna komisjon nõuab territoriaalsete piirangute „kahepoolset“ läbivaatamist, siis ei ole SIAE-l võimalik otsuse artikli 4 lõiget 2 täielikult täita, kuna ta on muuhulgas sõltuv 23 teise kollektiivse esindamise organisatsiooni otsustest.

3. oktoobril 2008 esitatud hagi — Studio Vacanze versus komisjon

(Kohtuasi T-436/08)

(2008/C 301/96)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Studio Vacanze (Budoni, Itaalia) (esindaja: advokaat M. Cannata)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon

Hageja nõuded

Esimese võimalusena:

— tühistada Euroopa Ühenduste Komisjoni 2. juuli 2008. aasta otsus;

— mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Teise võimalusena:

tühistada vaidlustatud otsuse artikli 2 lõige 2 osas, milles nõutakse kokkuseobimatuks tunnustatud abi tagastamist koos intressidega, mida arvestatakse nende summade abisaajatele andmisest kuni nende tegeliku tagasimaksmiseni.

Väited ja peamised argumendid

Käesolevas kohtuasjas vaidlustatud otsus on sama, mis kohtuasjas T-394/08: Regione Sardegna vs. komisjon ja kohtuasjas T-408/08: S.F. Turistico Immobiliare vs. komisjon.

Hageja väidab oma etteheidete põhjenduseks, et:

— on rikutud nõukogu 22. märtsi 1999. aasta määruse (EÜ) nr 659/1999, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad EÜ asutamislepingu artikli 93 kohaldamiseks (¹), artiklit 16 osas, milles selle sätte kohaselt on lubatud uurimismenetlus algatada ainult „abi kuritarvitamise korral“, mitte aga „ebaseadusliku abi rakendamisel“. Hageja järeldab sellest, et ametlik uurimismenetlus on tervikuna õigusvastane;